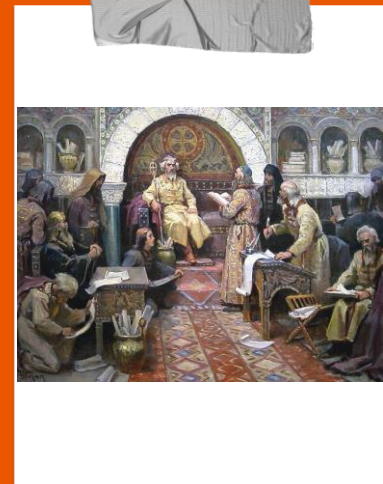

Златен век при Симеон

Лиляна Георгиева 10.А №13

Златен век е наричан периодът на културен разцвет на българската държава при управлението на цар **Симеон Велики**. Отношенията с **Византия** и победите на бойното поле, Симеон постигнал наистина грандиозни успехи и в държавното управление. Столицата **Преслав** е построена по византийски образец с цел да съперничи на **Константинопол**.

→ Последната и най-важна предпоставка за културния разцвет на страната е свързана със сина на Борис I Симеон. В негово лице България се сдобива не само с блестящ военачалник и добър дипломат, но и с изявен покровител и деец на културата. Цар Симеон продължава да подпомага всячески дейността на Климент Охридски и Наум Мизийски.

Със съдействието на българския владетел,
учениците на светите братя Климент и Наум
създават книжовните школи в Охрид и Плиска и
започват обучението на голям брой последователи,
готови да продължат делото им. Пак той налага
решението на Преславския събор от 893 година, с
което обявява славянския език за официален
държавен и църковен език.

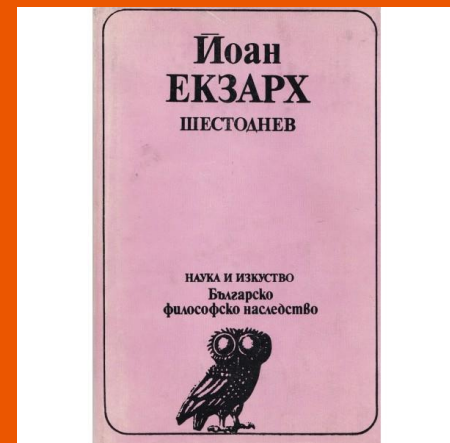

n

Един от най-изявените автори от онова време е Константин Преславски. Неговото основно произведение „Учително евангелие“ се състои от две поетични творби – „Проглас към Евангелието“ и „Азбучна молитва“, нравоучителни беседи, в които се изяснявали основите на християнската вяра и морал, както и краткия исторически труд „Историкии“.

Друг известен книжовник от Симеоновия кръг е Йоан Екзарх. Неговият „Шестоднев“ е писан на основата на по-стари византийски съчинения, представящи създаването на света за шест дни. „Шестоднев“ дава енциклопедични сведения за животинския свят, човешкото тяло, Земята и др. В него са вмъкнати и редица оригинални моменти, които съдържат и информация за българската история.

Напълно оригинално е съчинението „За буквите“ на друг забележителен творец – Черноризец Храбър. В него, в полемичен тон, авторът защитава правото на българите да имат своя азбука и да творят на собствената си писменост. Той използва аргументи от историческо и филологическо естество, а проявената ерудиция и голяма начетеност подсказват, че това е може би самият Симеон.

Цар Симеон не просто подпомага дейността на българските книжовници, а се включва активно в нея като творец. Получил високо образование във византийската столица, в небезизвестната Магнаурска школа, още като младеж той силно впечатлил съвременниците си, които започнали да го наричат „полугрък“, заради безспорната му начетеност.

При управлението на цар Симеон е преведена и създадена богата книжнина, предназначена както за високообразовани хора, така и за простолюдието. В нея присъстват произведения, написани на висок стил, с информация от всички аспекти на тогавашния живот – история, богословие, география, животински свят, природа.

По време на Златния век България се разширява и териториално. При управлението на Симеон държавата ни за пръв път има излаз на три морета. Благодарение на това разширение писмеността, културата и българската църква и духовност достигат до много повече хора.

у

Благодарение на неуморния труд на книжовници, художници, занаятчии, строители и на огромната подкрепа, която оказват княз Борис I и цар Симеон, България изживява впечатляващ културен разцвет. Затова краят на IX и първите десетилетия на X век с основание са наречени Златен век на българската култура.

